

[Ragnhild Andersen.]

med vort Forslag om at ophæve 13 Ugers Bestemmelsen.

Jeg tager det som et ganske vist meget lille Lyspunkt, til Trods for at jeg finder det urigtigt, at den højtærede Socialminister har skubbet Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen ind under dette Sygekasseudvalg, at den højtærede Socialminister har erklæret, at det er ham meget magtpaaliggende at faa ændret denne 13 Ugers Bestemmelse, og jeg kan kun glæde mig over, at det nu er blevet den højtærede Socialminister magtpaaliggende at gennemføre et kommunistisk Paradedorslag. Jeg siger dette, for man maa se Tingene i deres Sammenhæng. Vi havde ønsket, at det ved denne Lejlighed havde været muligt at faa løst et saa betydningsfuldt Spørgsmaal for mange, mange Arbejderhjem her i Landet.

Med disse Bemærkninger skal jeg opfordre det høje Ting til at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af vort Parti.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker Udvalget for hurtig Behandling af Forslaget og for Tilslutningen til Forslaget.

Om de af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen stillede Ændringsforslag vil jeg gerne sige, at jeg allerede ved Lovforslagets første Behandling i det høje Ting har taget Stilling til Forslaget om 13 Ugers Bestemmelsens Afskaffelse. Jeg har gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen virkede uheldigt, og jeg har sagt, at jeg vil bestræbe mig for at finde en Løsning snarest muligt, saa det ærede Medlem skal se, der kommer nok et Forslag. Jeg kan imidlertid ikke tage Ansvar for, at det sker paa det af det ærede Medlem foreslaaede Grundlag, og jeg maa derfor anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om, at Lovforslaget ogsaa skal finde Anvendelse paa Ulykkestilfælde, der er indtraadt før 1. April 1947, saaledes at Ydelser vedrørende disse Ulykkestilfælde, der kommer til Udbetaling efter den nævnte Dato, skal fastsættes efter de nye Regler, vil jeg gerne først gøre opmærksom paa, at Lovforslaget som det foreligger har tilbagevirkende Kraft i det Omfang — jeg understreger: i det Omfang, som Partierne i Landstinget i Fjor var enige om ved Behandlingen af Loven af 25. Marts 1947. Men dernæst vil jeg gerne sige, at man ikke kan komme uden om at fastsætte en fast Skæringsdag paa den Maade, det er sket i Forslaget. De Erstatninger, der var løbende den 1. April 1947, og som jo meget vel kan have været løbende

i en lang Aarrække, er fastsat paa meget forskelligt Grundlag, afhængigt af, naar vedkommende er kommet til Skade, og det er ikke gørligt at passe alle disse forskellige Tilfælde ind i Forslaget. At der er Tilfælde, hvor det vilde være ønskeligt, om der kunde gives en hjælpende Haand, skal jeg villigt indrømme. Jeg mener dog, at den Ulykkesforsikringslovgivning, der nu forhaabentlig gennemføres ogsaa i dette høje Ting, er en betydelig Forbedring, en Forbedring, som jeg takker de Partier for, der gaar med til Gennemførelsen. Det er dog ekstra ca. 10 Mill. Kr. aarlig, der kommer ulykkesramte Medborgere til gode med tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1947.

Under Henvisning til det, jeg har sagt, maa jeg altsaa anbefale at stemme imod de stillede Ændringsforslag, og jeg beder de ærede Medlemmer stemme for Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og som Udvalgets Flertal har tilsluttet sig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 90 Stemmer mod 12.

§§ 3—13

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 91 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag Nr. 3 ansaas som

bortfaldet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

§ 14

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 147 af 30. Marts 1946 om Overførelse af Kredit- og Hypotekforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1295).